

Nr 12.

Ankom till Riksdagens kansli den 11 februari 1913 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående efterskänkande av kronans rätt till danaarv efter smedsarbetaren Nils Gustaf Karlsson från Gävle.

(3:e Avd.)

I en till Riksdagen avlåten, till statsutskottets förberedande behandling överlämnad proposition, nr 38, av den 6 december 1912 har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgiva, att kronans rätt till danaarv efter smedsarbetaren Nils Gustaf Karlsson från Gävle må efterskänkas till förmån för änkan Emilia Charlotta Karlsson, född Sundstedt, i nämnda stad.

Till ovanberörda statsrådsprotokoll har departementschefen anfört följande:

»Den 4 augusti 1909 avled i Gävle smedsarbetaren Nils Gustaf Karlsson och efterlämnade såsom stärbhusdelägare änkan, Emilia Charlotta Karlsson, född Sundstedt, men inga kända arvingar. Boets behållning, som enligt bouppteckningen uppgick till 246 kronor 11 öre, övertogs av änkan på grund av ett den 6 april 1904 av den avlidne upprättat testamentariskt förordnande till hennes förmån.

Detta testamente blev icke bevakat; och då inom natt och år efter Karlssons död icke någon arvinge efter honom givit sig tillkänna, framställde kammaradvokatfiskalsämbetet å kronans vägnar anspråk på hälften av behållningen i boet såsom danaarv.

I en till Kungl. Maj:t ingiven skrift har emellertid änkan Karls-

son, med förmälan att hon, som trott sig ensam berättigad till den obetydliga kvarlåtenskapen efter sin man, avyttrat densamma och använt de därför inlutna medlen till sitt uppehälle, anhållit, att, då hon saknade möjlighet att ens till någon del redovisa danaarvet, kronans rätt därtill måtte efterskänkas till hennes förmån.

Kungl. Maj:ts befallningshavande i Gävleborgs län har i infortrat underdånigt utlåtande åberopat ett av magistraten i Gävle avgivet yttrande, däri hemställts, att ansökningen måtte av billighetsskäl bifallas.

Jämväl kammaradvokatfiskalsämbetet har på nådig befallning yttrat sig och därvid med hänsyn till sökandens knappa ekonomiska omständigheter och då det syntes hava varit den avlidnes vilja, att sökanden skulle efter hans död bekomma hela kvarlåtenskapen, tillstyrkt den gjorda framställningen.

Med avseende å vad i ärendet förekommit, hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgiva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarvsmedel må efterskänkas till förmån för sökanden.»

Utskottet, som icke haft något att erinra mot förevarande framställning, hemställer,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 11 februari 1913.

På statsutskottets vägnar:

F. CL:SON WACHTMEISTER.
